

Ez a lista nem teljes, de nem folytatom. Inkább csak felhívom a jövődöbéli tûrázóók figyelmét arra, hogy a tûrát még sokáig szeretnénk folytatni. Azért, hogy érezzük közösségünket, együvé tartozásunkat. Azért, hogy megismerjük szûkebb hazánk még megmaradt emlékeit.

Puntigán József

Magyar-szlovák helységnevtár: Alistál-Hroboňovo, Bős-Gabčíkovo, Csallóköz-Žitný Ostrov, Csicsó-Čičov, Dunaszerdahely-Dunajská Streda, Felsőpatony-Horná Potôň, Kulcsod-Ključovec, Ógyalla-Hurbanovo, Pozsony-Bratislava, Somorja-Šamorín, Sössziget-Sol'ary, Talós-Tomašikov.

Vajda Péter Emlékház- avatás Vanyolán

A reformkor számos nagy egyéniségének emléke merült feledésbe századunk második felében, közülük soknak a nagyságát csak a kutatók, a beavatottak látják. Nem mondhatjuk el ezt a Veszprém megyei Vanyola szülötte, *Vajda Péter* esetében. Róla pedagógiai díjat neveztek el, Pápán lakótelep és számos tagozattal működő szabadegyetem viseli a nevét, szobra talapzatára a róla elnevezett vanyolai általános iskola tanulói születésnapja évfordulóján koszorút helyeznek, a megyei NAPLÓ dicséretesen sokszor ad helyet a róla szóló írásoknak, tanulmányoknak.

Vajda Péter vanyolai szülöháza az utóbbi években lakatlanul hagyva romlásnak indult. Az épület hátsó részén a vályogfalak megrogytak, a tető megroskadt. Az ország nehéz anyagi helyzete ellenére az érdekeltek összefogtak, s nemcsak eredeti formájában állították helyre, hanem községi könyvtárat és emlékszobát rendeztek be benne. Az emlékház átadására 1988. október 1-jén került sor többszáz főnyi érdeklődő jelenlétében. Ez alkalommal itt nyitották meg a műemléki és múzeumi hónapok is Veszprém megyében. A házon levő emléktáblán számos testület, köztük a Megyei Irodalomtörténeti Társulat és a pápai Jókai Kör helyezett el koszorút. Az emlékházban található kiállítás megtekintése után Masszi Ferenc körzeti igazgató irányításával Vajda Péter szobrához vonult a tömeg, s annak megkoszorúzásával zárult a szép ünnepély. Ezután a községi művelődési házban tudományos emléklülésre került sor.

Huszár János

A debreceni Dokumentációs Stúdió

Országosan egyedülálló gyűjteményről fogok most írni. Speciális abban, hogy míg a múzeumok általában tárgyakat, eszközöket gyűjtenek és mutatnak be, addig a Stúdió kezdetben a jelen idejű eseményeket igyekezett lefényképezni, avagy filmre venni, később ugyanezt tette hanganyaga gyűjtése során is. Tény, hogy a tegnap és a ma eseménye holnapra már történelemmé lesz, s ilyen értelemben a csaknem két évtizede működő Stúdió napjainkra máris a múlt őrzőjévé vált. Am nem a tárgyaknak, vagy az eredeti dokumentumoknak a megszerzésére törekszik, hanem csupán ezek reprodukcióját (fényképét) készíti el, és helyezi el – annak negatívjával együtt – a gyűjteményében.

Az intézmény a Városi Könyvtár részlegeként jött létre. Közvetlen irányítását Zoltai Károly végezte kellő lelkesedéssel és szakértelemmel. Alapítását a városi tanács pénzügyi osztálya, személy szerint Tardi Tibor kezdeményezte és anyagilag erőteljesen támogatta. A Stúdió korszerű felszerelése révén tevékenységének már első éveiben lehetővé vált a város főbb eseményeinek, többnyire fotó, sőt mozgófilm segítségével való megörökítése. Az intézmény 1972-ben kivált a Városi Könyvtár kötelékéből, önállóvá lett, s eredeti helyéről átköltözött a jelenlegi épületébe, a Széchenyi utca 63. szám alá.